

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010216
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3512010216.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému ml. Z. S. pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 22. októbra 2015 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.februára 2015, sp. zn. 1T/99/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.februára 2015, sp. zn. 1T/99/2012 bol obžalovaný ml. Z. S. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv/100/10-70 zo dňa 8.júna 2012, doručenej na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 12.júna 2012, pre skutok právne posúdený ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

obžalovaný ml. Z. S. spolu s už s toho času odsúdeným ml. M. E. a Q. S. v presne nezistený deň mesiaca október 2009 v Novom Meste nad Váhom v priestoroch jednej z tried Základnej školy na ul. Kpt. Nálepku č. XXX pristúpili k poškodenému ml. M.M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sedel v tom čase za lavicou, a jeden z nich mu povedal, aby im dal peniaze, na čo im poškodený povedal, že im peniaze nedá, následne ho Q. S. chytil za ruky a tlačil mu ich k telu, aby sa nemohol brániť a obžalovaný ml. M. E. mu vybral z tašky, ktorú mal položenú na lavici, peňaženku a zobral mu z nej mincu v nominálnej hodnote 2 Eur a obžalovaný ml. Z. S. mu z peračnika, uloženého na lavici, zobral modrú eurokalkulačku so žltými tlačidlami a potom všetci traja páchatelia z triedy odišli,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadla v neprospech obžalovaného prokurátorka pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného ml. Z. S., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania namietala správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby s poukazom na to, že podľa jej názoru z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom je zrejmé, že aj keď obžalovaný ml. Z. S. spáchanie skutku popiera, poškodený mal. M.M. na skutočnosť, že obžalovaný ml. Z. S. bol pri skutku prítomný a zobral mu pritom kalkulačku, zotrval vo svojich výpovediach v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní a citované okolnosti zhodne popísal aj svojej matke Z. Z., ktorá potvrdila, že jej syn mal. M.M. jej povedal, že E. a S. ho chytili a obž. ml. S. mu zobral veci z tašky a to kalkulačku a asi 2 Eurá. Podľa záveru znaleckého posudku znalca z odboru psychológie ml. M. M.

je z fyziologického hľadiska schopný primerane veku reálne vnímať a posudzovať objektívnu realitu a udalosti, ktoré prežil, jeho osobnostná vierohodnosť nie je znížená a z psychologického hľadiska u tohto maloletého ide o vysokú zhodu prežitých udalostí a ich reprodukovanie. O vierohodnosti jeho výpovede pritom nie je dôvod pochybovať, keďže znalec u neho znaleckým vyšetrením nezistil prítomné prejavy „bájnej lži“ a konštatoval tiež, že jeho osobnostná vierohodnosť u neho nie je znížená. Na podklade produkovaných dôkazov, keďže poškodený mal. M.M. jednoznačne vypovedal, že obžalovaný ml. S. mu potom, ako ho S. chytil za ruky a pritlačil mu ich k telu, zobral kalkulačku, je možné vysloviť záver o vine obžalovaného ml. Z. S. aj napriek absencii záznamu o jeho konaní v listinných dôkazoch. Podľa názoru prokurátorky skutočnosť zistená v priebehu trestného konania dostatočne preukázali, že obžalovaný ml. Z. S. spáchal skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a že tento skutok napĺňa znaky zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. Na základe uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd podľa § 322 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný ml. Z. S. prostredníctvom obhajcu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na to, že v konaní pred súdom nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto postup okresného súdu, ktorý sa dôsledne pridržiaval aj právneho názoru vysloveného v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu a ktorý ho oslobodil spod obžaloby, je vecne správny a v súlade so zákonom.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázala na správne dôvody odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry a na ich podklade navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na jej nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. septembra 2015, vykonal dňa 22. októbra 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného ml. Z. S. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu, založené na zásadách logického konania a uvažovania, sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade výpovedí poškodeného mal. M.M., závermi znaleckého posudku znalca z odboru psychológie a čiastočne svedeckej výpovede matky ml. M. M. Z. Z., mohol obžalovaný spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej popierajúcimi výpovedami obžalovaného ml. Z. S. a ďalšími dôkazmi, na ktoré poukázal už Krajský súd v Trenčíne vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 23. septembra 2014 sp. zn. 3To/12/2014 a podľa ktorých obžalovaný ml. Z. S. spáchanie žalovaného skutku od začiatku trestného stíhania jednoznačne popiera a poukazuje pritom na to, že poškodenému ml. Z. Z. nič nezobral, s obžalovaným ml. M. E. ani s Q. S. nebol na

žiadnom odcudzení vecí poškodenému v jeho triede dohodnutý; zo spisu je pritom zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní vo svojich uzneseniach postupne menili čas, kedy mal obž. ml. Z. S. skutok spáchať - od septembra 2010 cez december 2010 na konečný termín uvedený v napadnutom rozsudku - október 2009; pokiaľ by uznanie viny obžalovaného ml. Z. S. malo byť preukázané predovšetkým na podklade výpovedí poškodeného Z. Z., tento pri svojej výpovedi 23.apríla 2010 (č.l.54) spomína aj obžalovaného ml. S., ktorý mu mal v čase, keď ho obž. ml. M. E. a ml. Z. S. oberali o peniaze, zobrať z peračníka, položeného na stole, kalkulačku (tiež č.l.249 a nasl.); v ďalších svojich výpovediach sa však už vyjadroval, že si na priebeh skutku nepamätá a dodal, že obžalovaný ml. Z. S. bol v inkriminovanej dobe potichu a iba mu zobral kalkulačku a inak sa neprejavoval, pričom tiež priznal, že to „vtedy“ nikomu nepovedal; svedkyňa Z. Z., matka maloletého poškodeného Z. Z. vypovedala k predmetnej udalosti najskôr bez toho, aby obžalovaného ml. Z. S. ako účastníka incidentu s jej synom vôbec spomenula (č.l.22) a pri svojej ďalšej výpovedi už uvádzala popisované skutočnosti v tom zmysle, že syn Z. Z. jej povedal, že E. a S. ho chytili a S., že mu zobral veci z tašky a že to bola kalkulačka a asi 2 Eura; aj svedkyňa T. K. - triedna učiteľka M. E., Q. S. i poškodeného mal. Z. Z. - jednoznačne vypovedala, že pri riešení incidentu s poškodeným Z. Z. jej tento ako osoby, ktoré od neho sústavne pýtajú peniaze a aj mu v triede peniaze z peňaženky zobrali, spomenul iba obžalovaného ml. M. E. a Q. S., avšak ako údajne ďalšieho páchatel'a vôbec nespomenul aj obžalovaného ml. Z. S. (č.l.42-43, zhodne i na č.l. 264); rovnako svedkyňa Mgr. M. Q., učiteľka a zároveň výchovná poradkyňa vypovedala, že na podklade telefonického oznámenia matky jedného z poškodených ohľadom agresívneho správania niektorých spolužiakov si poškodených pozvala do školy a Z. Z. jej 15.októbra 2009 pri tejto príležitosti povedal, že ho sústavne napádajú a bijú E. a S., ktorí ho aj držali a jeden z nich mu zobral z tašky a z peňaženky peniaze, pričom mal. poškodený Z. Z. v tejto súvislosti vôbec nespomenul aj obžalovaného ml. Z. S. ako jedného z páchatel'ov a to ani pri odpovedi na otázku prokurátorky, či sa obž. ml. Z. S. dopúšťa útokov voči iným spolužiakom (č.l.44,č.l.280-281); svedkovia a poškodení Z. E. a Q. E. vo svojich výpovediach potvrdili, že poškodenému Z. Z. brali peniaze M. E. s S. (č.l.51, č.l.56), ale obžalovaného ml. S. vôbec nespomínajú, rovnako ako ho nespomína vo svojej výpovedi ani Q. S., ktorý navyše incident s Z. Z. popísal tak, že obžalovaný ml. Z. S. pri ňom nebol a napokon obžalovaný ml. Z. S. nie je vôbec spomenutý ani pri popise incidentu vo vzťahu k poškodenému Z. Z. tak, ako je tento zapísaný v zošite Mgr. M. Q. (s dátumom 15.október 2009), kedy mali páchatelia zobrať poškodenému z peňaženky 1,50 - 2,00 Eur, skutok uvedený v obžalobnom návrhu tam uvedeným spôsobom obžalovaný ml. Z. S. nespáchal. Vykonané dôkazy pritom nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzii (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci okresným súdom vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i ostatné vyššie spomenuté svedecké výpovede a listinné dôkazy na hlavnom pojednávaní pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej tento skutok obžalovaný ml. Z. S. nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obžalovanému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c/ Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného ml. Z. S. spod obžaloby zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a

vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jej odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.